

RIGSREVISIONEN

København, den 13. november 1997

Notat til statsrevisorerne om problemstillinger vedrørende revisionen og ministeransvaret i forbindelse hermed i relation til lovforslaget om oprettelse af en Domstolsstyrelse (L 21)

1. Statsrevisorerne anmodede mig på deres møde den 22. oktober 1997 om et opsummerende notat om den foreslåede revisionsordning for Domstolsstyrelsen. I henhold til statsrevisorerne ønsker har jeg udarbejdet dette notat med det formål at beskrive lovforslagets konsekvenser vedrørende revisionen og ministeransvaret, herunder for min rapportering til statsrevisorerne og statsrevisorerne muligheder for at reagere i forbindelse med en revisionssag.

2. Domstolsstyrelsen er ifølge lovforslaget en selvstændig statsinstitution under justitsministerens ressort, der ledes af en bestyrelse og en direktør. Styrelsen skal varetage domstolenes bevillingsmæssige og administrative forhold. Justitsministeren har ingen instruktionsbeføjelse over for Domstolsstyrelsen, og Domstolsstyrelsens afgørelser kan ikke påklages til ministeren. Det er ifølge forslaget § 3 Domstolsstyrelsens opgave at sørge for en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af domstolene og at tage de fornødne initiativer til sikring heraf. Domstolsstyrelsens selvstændighed fremhæves ved, at det i bemærkningerne til § 3 til de enkelte bestemmelser i lovforslaget er anført, at Domstolsstyrelsens bestyrelse, efter at finanslovforslaget er fremsat, kan fremsende sit budgetforslag til Folketinget.

Jeg skal bemærke, at Folketinget i forbindelse med ændringsforslag til bevillingslovene stillet af regeringen eller af medlemmer af Folketinget uden for regeringen kan beslutte, at der skal indarbejdes ændringer i Justitsministeriets bidrag til bevillingsforslag i overensstemmelse med Domstolsstyrelsens bestyrelses eget budgetforslag.

Konsekvensen af, at justitsministeren ikke skal have instruktionsbeføjelse over for Domstolsstyrelsen, er, at ministeren ikke har noget retligt ansvar for, hvordan Domstolsstyrelsen udøver sin virksomhed, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 1 til lovforslaget.

3. Revisionsordningen går ifølge bemærkningerne til lovforslaget, pkt. 10.1. om revision og budgetopfølgning ud på, at Domstolsstyrelsen ligesom andre statslige organer skal være undergivet reglerne for revision af statens regnskaber. Jeg henviser i den forbindelse til rigsrevisorlovens § 3, hvor det er fastlagt, at Rigsrevisionen udfører såvel finansiell revision og bevillingskontrol som forvaltningsrevision. Der er således ingen ændringer i omfanget af revisionen i forhold til den hidtidige revisionsordning, hvor de opgaver, som Domstolsstyrelsen skal varetage i henhold til lovforslaget, blev varetaget af domstolsafdelingen under Justitsministeriet.

Det fremhæves i lovbemærkningerne, at rigsrevisor kan forlange, at Domstolsstyrelsen fremlægger alle oplysninger, der efter rigsrevisors skøn er af betydning for udførelsen af rigsrevisors hverv, ligesom rigsrevisor til enhver tid kan foretage revision og regnskabsmæssig gennemgang hos Domstolsstyrelsen og retterne. Styrelsen vil endvidere være forpligtet til at besvare ministerens henvendelse i forbindelse med en sag, hvor Domstolsstyrelsens standpunkt ikke kan godtages af rigsrevisor (rigsrevisorlovens § 16, stk. 2).

Bestyrelsen er ligeledes forpligtet til at svare ministeren, når denne i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 2, skal afgive en redegørelse til statsrevisorerne om de foranstaltninger og overvejelser, som en beretning om Domstolsstyrelsen har givet anledning til.

4. Såfremt Domstolsstyrelsen efterkommer Rigsrevisionens bemærkninger og vejledning i forbindelse med revisionen, opstår der ingen problemer i relation til ministerens manglende instruktionsbeføjelse. Normalt vil revisions sagen kunne afsluttes uden rapportering til statsrevisorerne. I nogle tilfælde vil der dog af hensyn til sagens karakter kunne blive tale om, at Rigsrevisionen finder anledning til i et notat el-